

17.2.1998

/Dopis studentce gymnasia, která mě prosila o příspěvek do své ročníkové práce na téma:"Co řekli o Jiřině Šiklové.."

Jiřina Šiklová

Milá studentko,
mám-li říct něco stručného o vzácné přítelkyni, o jejímž životě by se dal napsat hodně tlustý román, uchýlím se k důvěrnému bonmotu, který jsme o ní za normalizace, v těžkých létech po vyhlášení CH 77 - často říkali: "Jiřina je nejstatečnější mužské, ze všech statečných chlapů."

V jejím bytě v Klimentské ulici jsme se v těch letech střídali týden po týdnu, měsíc po měsíci, kdykoli jsme potřebovali doručit do zahraničí příspěvky do exilových časopisů, nahrané magnetofonové pásky do Rozhlasové stanice Svobodná Evropa, přátelům exulantů atd. Ona to byla, kdo statečně prostředkoval "poštu" přes neprodryšně uzavřené hranice, přes "železnou oponu" - na západ. To jsou věci mezi zasvěcenými všeobecně známé, protože jejím prostřednictvím šla do ciziny zakázaná literatura děl a textů Vaculíkových, Kohoutových, Grůšových, Kantůrkové, Klímy, či Seiferta. Ale také důležité dokumenty politické od Dientsbiera, Pitharta, Simečky, Rumla či Havla.

Ovšemže zkončila ve vězení. Odtud mám ráda zkazku, která se o ní vyprávěla. Když jednou měla konflikt s mladou spoluženkyní, a došlo až k fyzické potyčce, spořádala Jiřina, tahle fyzicky křehká intelektuálka agresivní prostitutku tak, že od ní měla jednou provždy pokoj. Jiřina je prostě silná bytost v každém smyslu, vždycky si ví rady a jako znamenitý psycholog se obratně pohybuje mezi lidmi, umí s nimi komunikovat, jak situace vyžaduje..

Já osobně jsem jí vděčna za mnohé. Také zato, že v roce 1979 a 1980 umožnila natočení filmového záznamu dvou představení mého Bytového divadla: Shakespearova "Mackbetha" s Pavlem Landovským v hlavní roli a monodrama Františka Pavláčka "Dávno dávno již tomu - zpráva o pohřbívání v Čechách." Sehnala v zahraničí od přátel kameru i filmový materiál a později zprostředkovala i transport natočených filmů, aby mohly být ve Vídni zpracovány a posléze odvysílány Rakouskou televizí.

Jiřina Šiklová je vzácná žena, nevyčerpatelné energie, kterou dnes věnuje studentům na Karlově univerzitě. Doufám, že jí budou jednou vděčni, jako jsem jí já vděčna za všecko co dělala v dizentu, za špatných časů totality.

pro nás pro nás.

Nadej Chemorháčová